

هورمون‌های بخش پسین هیپوفیز

این بخش، دو هورمون ترشح می‌کند:

۱- هورمون ضدادراری یا وازوپرسین^۱

۲- هورمون اکسی توسین.^۲

۱- هورمون ضدادراری: این هورمون توسط هیپوتالاموس

ساخته و در هیپوفیز پسین ذخیره می‌شود و سبب بالا بردن حجم خون و فشارخون می‌گردد. هنگامی که آب بدن کم می‌شود، این هورمون افزایش می‌یابد و سبب ورود آب به خون و باز جذب آب در لوله‌های ادراری می‌شود و از دفع آن از بدن جلوگیری می‌کند. وقتی آب بدن تأمین شد ترشح آن متوقف می‌گردد. میزان این هورمون در صبح زود بیشتر و در بعداز ظهر کمتر است.

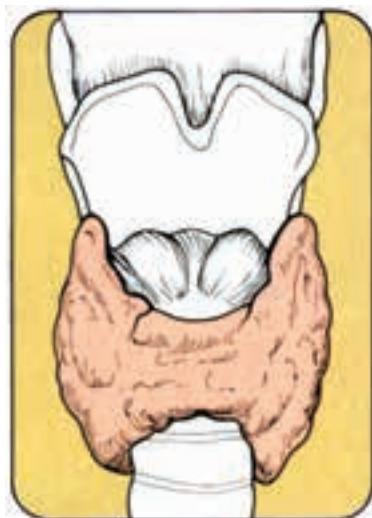
(FSH) دوره‌ی اسپرماتوزوئیدسازی را کامل می‌کند. در زنان هورمون‌های گونادوتropین سبب بلوغ جنسی و بروز دوره‌های ماهانه می‌شود. هورمون محرك فولیکولی سبب رشد فولیکول‌های تخمدان می‌شود و به تخمک‌گذاری کمک می‌کند.

۵- هورمون محرك بخش قشری غده‌ی فوق کلیه:

این هورمون، سبب تحریک و رها شدن هورمون‌های بخش قشری غده‌ی فوق کلیه می‌شود. اگر این هورمون افزایش یابد، بیماری کوشینگ را دربی دارد که در آن سیستم ایمنی بدن دچار ضعف می‌شود. میزان این هورمون در صبح به حداقل و در انتهای روز به حداقل می‌رسد.

هنگام تمرینات ورزشی، ترشح هورمون ضدادراری افزایش می‌یابد و سبب باز جذب آب از لوله‌های ادراری می‌شود. بنابراین، آب وارد خون می‌شود و بر حجم خون می‌افزاید. این پدیده به هنگام تمرین ورزشی سبب افزایش حجم ضربه‌ای قلب و خون‌رسانی بیشتر، می‌شود.

چپ و راست تشکیل شده است. این غده، از تعداد زیادی فولیکول‌های بسته به وجود آمده است. تیروئید، سه نوع هورمون

شکل ۳-۴- نمای قدامی غده‌ی تیروئید

۲- هورمون اکسی توسین: در نرون‌های هیپوتالاموس ساخته و در هیپوفیز ذخیره می‌شود. عمل آن، اثر بر ماهیچه‌های صاف پستان و عضلات دیواره‌ی رحم است و سبب ترشح شیر می‌شود و هنگام زایمان نیز سبب خروج نوزاد از رحم می‌گردد.

غده‌ی صنوبری (پینه آل^۳): این غده‌ی کوچک، که در سطح خلفی مغز در زیر نیم کره‌های مخ و بالای مخچه قرار دارد، (ای‌فیز) نیز نامیده می‌شود. در مهره‌داران خونسرد آن را «چشم سوم» می‌گویند. عمل مهم این غده بر غدد جنسی و بخش قشری غده‌ی فوق کلیه است. ترشحات آن سبب به تأخیر انداختن بلوغ می‌شود، همچنین سبب افزایش هورمون الدوسترون، که از بخش قشری غده فوق کلیه ترشح می‌شود، می‌گردد.

غده‌ی تیروئید

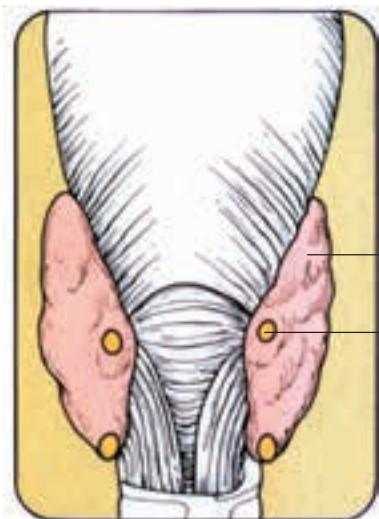
این غده در جلوی حنجره قرار گرفته (شکل ۳-۴) و نسبتاً درشت است و حدود ۲۰ گرم وزن دارد و از دو بخش

منجر به مرگ می‌گردد.

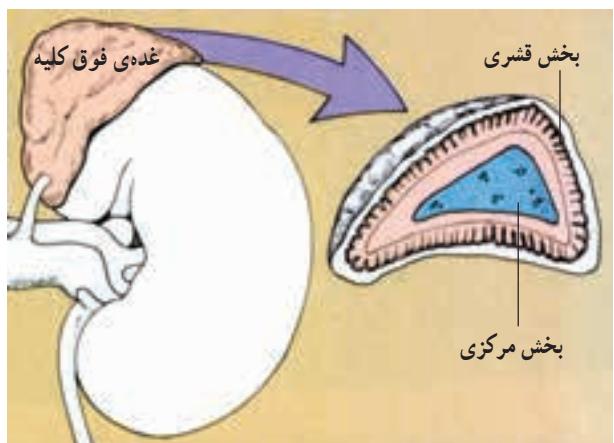
غلظت طبیعی کلسیم در خون حدود $9/4$ میلی‌گرم درصد میلی‌لیتر خون است. بنابراین، هرگاه کلسیم خون افزایش یابد، هورمون کلسیتونین سبب کاهش و هرگاه کلسیم کاهش یابد، پاراتورمون سبب افزایش آن می‌شود.

غده‌های فوق کلیه

وزن هر غده حدود ۵ گرم است و بر روی کلیه‌ها قرار گرفته‌اند. هر غده از دو بخش قشری و مرکزی ساخته شده است (شکل ۵-۴).

شکل ۴-۴- غده‌ی تیروئید و پارا-تیروئید

شکل ۵-۴- غده‌ی فوق کلیه

T_3 و T_4 و کلسیتونین) را می‌سازد و ترشح می‌کند. یاخته‌های فولیکولی تیروئید هورمون‌های تیروکسین^۱ و تری‌یدوتیرونین و یاخته‌های خارج فولیکولی که هورمون کلسیتونین^۲ را می‌سازد. عمل کلسیتونین تنظیم کلسیم و فسفر بدن است. این هورمون در کودکان به علت شدت استخوان‌سازی نقش مهمی بازی می‌کند. افزایش کلسیم در خون به سرعت سبب بالا رفتن ترشح کلسیتونین می‌شود و به این ترتیب، میزان ترشح این هورمون تنظیم می‌گردد.

هورمون‌های تیروکسین و تری‌یدوتیرونین سبب افزایش سوخت و ساز بدن می‌شوند. یُدی که در بدن مصرف می‌شود بیشتر در ساختمان هورمون‌های تیروئید به کار می‌رود. بنابراین، کمبود یُد کار غده را مختل می‌کند. افزایش هورمون تیروئید بیش از حد طبیعی، سبب کاهش وزن، احساس گرما و افزایش تعزق، اسهال، خستگی مفرط و لرزش دست‌ها و عصبانیت می‌شود، که آن را بیماری «پرکاری تیروئید» می‌گویند. در این بیماری کره‌ی چشم به طرف جلو می‌آید (اگزوفتالمی) که اگر شدید باشد به کوری منجر می‌شود. کاهش هورمون تیروئید سبب خواب‌آلودگی، افزایش وزن، بیوست، ورم بدن و تنبلی می‌شود. در سنین رشد افزایش ترشح هورمون تیروئید سبب ساخته شدن پروتئین‌ها می‌شود و سرعت رشد و نمو بالا می‌رود. بنابراین، دو اثر عمومی و اختصاصی دارد. نوزادان و کودکانی که دچار کاهش تیروکسین هستند از نظر ذهنی و رشد و نمو عمومی بدن دچار مشکل عقب‌ماندگی ذهنی می‌شوند، که به‌آن «بیماری کرتیزیسم»^۳ می‌گویند.

غده‌های پارا-تیروئید

در پشت تیروئید چهار غده‌ی کوچک به نام پارا-تیروئید قرار دارد (شکل ۴-۴) که جمعاً 120 میلی‌گرم وزن دارند. این غده، هورمونی به نام پاراتورمون را ترشح می‌کند. نقش آن جذب املاح کلسیم از استخوان و افزایش کلسیم خون است. کاهش این هورمون، سبب کاهش کلسیم خون و درنتیجه، گرفتگی عضلات حنجره و عضلات تنفسی و یا قلبی می‌شود، و

پروژسترون ترشح می‌شود. این هورمون در جنسنر به رشد اندام‌های جنسی در دوران کودکی کمک می‌کند. در زنان مقدار استروژن و پروژسترون کم است، اما اگر یکی از آندروزن‌ها به نام تستوسترون در زنان زیاد شود، نشانه‌های ثانویه‌ی جنسی مرد مثل بم شدن صدا و پرمومی دیده می‌شود.

بخش مرکزی غده‌ی فوق کلیه: هورمون‌های این بخش ابی‌نفرین (آدرنالین) و نوراپی‌نفرین (نورآدرنالین) است که هر دو را «کاتکولامین» می‌نامند. ترشح ابی‌نفرین، سبب افزایش ضربان قلب، فشارخون و کاهش قطره‌گهای عضلات می‌شود و تعزیز گلیکوزن به گلوکز را در کبد افزایش می‌دهد. همچنین، باعث افزایش گلوکز خون در قدرت عضلانی می‌شود و بدن را در مقابله با حوادث آماده می‌کند (هورمون جنگ و گریز).

غده‌ی لوزالمده (پانکراس)

وزن آن حدود 80 گرم است که در زیر معده قرار گرفته است. این غده هم برون‌ریز است و هم درون‌ریز. بخش برون‌ریز، ترشحات خود را به دوازده‌هه می‌ریزد. در ساختمان لوزالمده دو بخش وجود دارد. یکی واحدهای ترشحی (آسینوس‌ها) که شیره‌ی لوزالمده را می‌سازد و دومی جزایر لانگرهانس^۱ که ترشحات خود را به خون می‌ریزند (شکل ۶-۴).

بخش قشری فوق کلیه، هورمون‌هایی به نام کورتیکوستروئید را می‌سازد که از استروئید کلسترول ساخته می‌شوند. اما به طور کلی، سه نوع هورمون از قشر ترشح می‌شود:

۱—گلوکوکورتیکوئیدها: مهم‌ترین آن‌ها کورتیزول است که سبب افزایش ساخته شدن گلوکز به وسیله‌ی کبد و افزایش مقاومت فیزیکی و فکری بدن می‌شود. کورتیزول، مصرف گلوکز در باخته‌ها را کم می‌کند و سبب افزایش گلوکز خون می‌شود. کمبود ترشح کورتیزول ممکن است سبب افسردگی شود. کورتیزول، در ترمیم زخم‌ها و التهاب‌ها مؤثر است.

۲—مینeralوکورتیکوئیدها: مهم‌ترین آن‌ها آلدوسترون^۲ است که بر نفوذ پذیری لوله‌های ادراری اثر می‌گذارد و بازجذب سدیم را افزایش می‌دهد و این پدیده، سبب بازجذب آب نیز می‌شود. درنتیجه حجم خون افزایش می‌یابد. این هورمون، با تأثیر بر غده‌های بزاقی و روده، جذب سدیم را در روده‌ها بالا می‌برد و در غده‌های عرق دفع پتابسیم را افزایش می‌دهد. کاهش پتابسیم در بدن ضعف شدید عضلانی و فلیج عضلات را دربی دارد.

۳—هورمون‌های جنسی بخش قشری: از این بخش، چند هورمون جنسی نر یعنی آندروزن‌ها و مقدار کمی استروژن و

شکل ۶-۴—غده‌ی لوزالمده

و یا به صورت گلیکوژن ذخیره می‌شود. کم بود انسولین سبب بیماری قند یا دیابت می‌شود. گلوکاگن سبب افزایش قندخون می‌شود و این کار را از طریق افزایش تجزیه‌ی گلیکوژن در کبد به عهده دارد. در هنگام ورزش، قندخون کاهش می‌یابد. درنتیجه، ترشح گلوکاگن افزوده می‌شود. مقدار قندخون یک گرم در لیتر است.

لوزالمعده دو هورمون انسولین و گلوکاگن را ترشح می‌کند. انسولین، سبب کاهش قندخون و گلوکاگن بر عکس، باعث افزایش آن می‌شود. قسمتی از گلوکز، که از طریق روده جذب می‌شود، در کبد به صورت گلیکوژن در می‌آید. انسولین گلوکز را به اسیدهای چرب تبدیل می‌کند. پس از صرف غذا انسولین ترشح می‌شود و درنتیجه گلوکز به درون یاخته‌های عضلانی وارد می‌گردد و یا مورد مصرف عضلات قرار می‌گیرد.

هنگام فعالیت عضلانی و ورزش، قندخون کاهش و ترشح گلوکاگن افزایش می‌یابد تا قند خون در حد طبیعی حفظ شود.

به این ترتیب، هر دو هورمون در تنظیم قندخون با یکدیگر همکاری می‌کنند.

در افراد دیابتی چون قندخون بالا می‌رود، گلوکز اضافی از ادرار دفع می‌شود و فرد دچار پر ادراری می‌شود. بنابراین، بیمار احساس تشنگی می‌کند و نیاز به آشامیدن آب دارد (پرنوشی).

غده‌های جنسی
کلیه نیز ترشح می‌شوند.
غده‌ی تیموس
غده‌ای است در جلوی نای که نقش ایمنی در دوران کودکی را بر عهده دارد. این غده به تدریج کوچک می‌شود و تأثیری در اعمال بدن ندارد.
به جدول ۱-۴ (خلاصه‌ی هورمون‌ها و اعمال آن) برای یادگیری بیشتر توجه نمایید.

غده‌های جنسی
بیضه‌ها و تخمدان‌ها دو غده‌ی دیگر هستند که تحت عنوان «غده‌های جنسی» از آن‌ها نام برده می‌شود. تخمدان‌ها در زن و بیضه‌ها در مرد وظیفه‌ی تولید مثل را بر عهده دارند. (تولید اسپرماتوزوئید در مرد و تولید تخمک در زن) تخمدان‌ها در زنان، هورمون‌های استروژن و بروژستررون و بیضه‌ها در مردان هورمون تستوسترون را ترشح می‌کند. به یاد داشته باشید که هورمون‌های تستوسترون و استروژن از بخش قشری غده‌ی فوق

جدول ۱-۴

نام غده	محل قرارگیری	نام هورمون	عمل
هیپوفیز بخش پیشین	پایه‌ی مغز	رشد برولاکتین محرك تیروئید FSH LH	عمومی: رشد استخوان‌ها و عضلات در دوران رشد ساختن و ترشح شیر از پستان‌ها تأثیر بر باخته‌های تیروئید کامل کردن اسپرماتوزوئیدسازی در مرد و بلوغ جنسی و دوره‌ی ماهانه و رشد فولیکول‌ها در زن تحریک یاخته‌های بینایینی بیضه‌ها در مرد و بلوغ جنسی در زن تحریک و رها شدن هورمون‌های بخش قشری فوق کلیه بازجذب آب و سدیم در لوله‌های ادراری ترشح شیر و خروج نوزاد از رحم
بخش پسین		ACTH ضد ادراری اکسی‌توسین	جذب کلسیم از استخوان و افزایش کلسیم خون افزايش سوخت و ساز بدن و پروتئين سازی هنگام رشد.
پاراتیروئید	پشت تیروئید	پاراتورمون	تنظیم کلسیم و فسفر و خون
تیروئید	جلوی حنجره	تیروکسین و تری‌یدوتیرونین کلسی‌تونین	
غده‌ی فوق کلیه بخش قشری	روی کلیه‌ها	کورتیزول آلدسترون تستوسترون ابی‌نفرین و نورایی‌نفرین	افزايش ساخته شدن گلوكز و افزایش قندخون. بازجذب سدیم و آب در لوله‌های ادراری. رشد اندام‌های جنسی زر در دوران کودکی. افزايش ضربان قلب و فشار خون و کاهش قطر رگ‌های عضلات
لوزالمعده	زیرمعده	انسوین گلوكاجن	کاهش قندخون و تولید گلیکوژن در کبد افزايش قندخون و تجزيه‌ی گلیکوژن در کبد
بیضه‌ها تخمدان‌ها	قسمت پایینی شکم قسمت پایینی شکم	تستوسترون استروژن و بروژسترون	تولید اسپرماتوزوئید در مرد تولید تخمک در زن

خودآزمایی

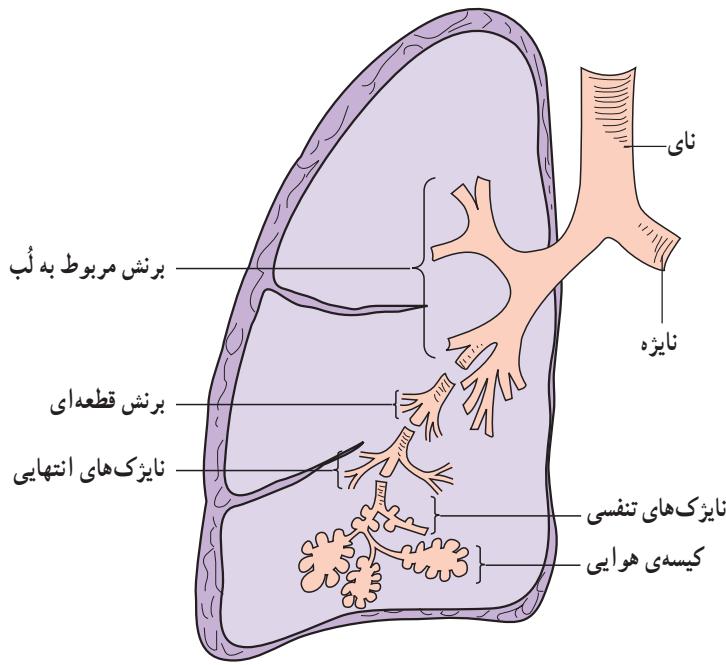
- ۱- اعمال هورمون‌های بخش پیشین و پسین هیپوفیز را به طور خلاصه توضیح دهید.
- ۲- اعمال هورمون‌های غده‌ی تیروئید را شرح دهید.
- ۳- عمل هورمون غده‌ی پاراتیروئید را توضیح دهید.
- ۴- هورمون‌های غده‌ی فوق کلیه در بخش قشری و مرکزی را با توجه به عمل آن شرح دهید.
- ۵- هورمون‌های لوزالمعده و اعمال آن را تعریف کنید.
- ۶- هورمون‌های جنسی بیضه‌ها و تخمدان‌ها را توضیح دهید.

فصل پنجم

فیزیولوژی دستگاه تنفس

اهداف رفتاری: داشت آموز در پایان این فصل باید بتواند:

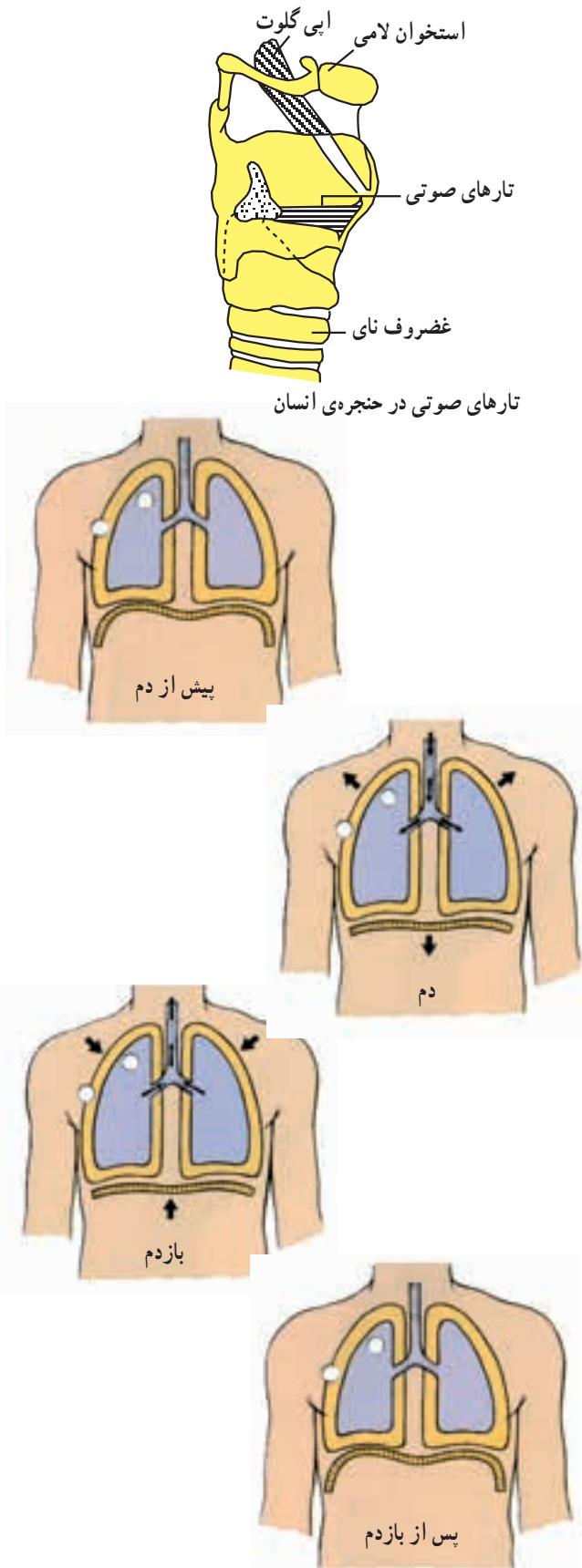
- ۱- مسیر هوا را در داخل بدن تا رسیدن به شش ها بیان کند.
- ۲- هدف دستگاه تنفس را توضیح دهد.
- ۳- نقش بینی و حنجره، نای، نایزه ها و نایزک ها را بیان کند.
- ۴- حرکات دستگاه تنفس را به هنگام دم و بازدم توضیح دهد و عضلات تنفسی را بیان کند.
- ۵- تغییرات فشار هنگام دم و بازدم را شرح دهد.
- ۶- تنظیم تنفس توسط اعصاب و مراکز عصبی مربوط را شرح دهد.
- ۷- حجم ها و ظرفیت های شش ها و راه اندازه گیری آن ها را توضیح دهد.
- ۸- رفلکس های دستگاه تنفس را بیان کند.
- ۹- تبادلات حبابچه ای و به طور کلی، تبادلات گاز های تنفسی را شرح دهد.
- ۱۰- انتقال گاز اکسیژن (O_2) و دی اکسید کربن (CO_2) را در خون توضیح دهد.

شکل ۱-۵- ساختمان شش

دستگاه تنفس

از مسیرهای تنفسی و شش ها تشکیل شده است که مسیرهای تنفسی به ترتیب عبارت اند از بینی، حلق، حنجره، نای و نایزک ها (برونش ها). این مسیرها، ضمن تصفیه های هوای ورودی، آن را به درون شش ها و در نهایت به کیسه های هوایی (حبابچه ها)، که مهم ترین قسمت شش ها از نظر تبادل گاز هاست، هدایت می کند. (شکل ۱-۵) هدف دستگاه تنفس، دریافت اکسیژن از هوای ارسال آن به سلول ها و دریافت دی اکسید کربن

شکل ۲-۵- عمل عضله‌ی دیافراگم هنگام عمل دم و بازدم

حاصل از سوخت و ساز مواد غذایی درون سلول‌ها و ارسال آن به بیرون از بدن است. می‌دانیم که برای سوخت و ساز مواد غذایی، نیاز به اکسیژن است و نتیجه‌ی مصرف آن تولید دی‌اکسیدکربن و آب و انرژی است.

نقش بینی و حنجره در تنفس

بینی، به سبب دارا بودن مژک و محیط مرطوب، هوای تنفسی را مرطوب و گرم می‌کند و ذرات خارجی را به وسیله مژک‌ها می‌گیرد (عمل تصفیه). سپس هوای حنجره می‌رسد. در حنجره، تارهای صوتی قرار گرفته‌اند که با هوای بازدم، سبب ارتعاش و تولید صدا می‌شوند. همچنین زائده‌ی اپیگلوت، به هنگام عمل بلع، مانع ورود غذا به درون نای می‌شود. هوای پس از حنجره وارد نای و سپس وارد نایزه‌ها و نایزک‌ها می‌شود و در نهایت به کیسه‌های هوایی می‌رسد. بنابراین، انتهایی‌ترین بخش دستگاه تنفس حبابچه‌ها یا کیسه‌های هوایی هستند. در طول مجاری تنفسی، ذرات و باکتری‌ها توسط مژک‌هایی که حرکت رو به بالا دارند، به طرف خارج دفع می‌شوند و به حبابچه‌ها راه نمی‌یابند. دور تا دور کیسه‌ی هوایی را شبکه‌ی موی رگی دربر گرفته که سبب تبادل گازها با خون است.

حرکات دستگاه تنفس

حرکات دستگاه تنفس به دو بخش دم و بازدم تقسیم می‌شود. هنگام دم، شش‌ها منبسط می‌شوند و هوای را به درون خود می‌کشند و هنگام عمل بازدم، شش‌ها جمع می‌شوند و هوای درون را به خارج می‌فرستند.

عضلات شرکت‌کننده در عمل دم و بازدم: عضله‌ی دیافراگم، که در کف قفسه‌ی سینه قرار دارد و شکم و قفسه‌ی سینه را از هم جدا می‌کند، در موقع عادی به حالت گنبده‌ی شکل قرار گرفته است و هنگام عمل دم، منقبض می‌شود و به صورت مسطح درمی‌آید (شکل ۲-۵). بنابراین، فضای قفسه‌ی سینه گسترش پیدا می‌کند. همچنین انقباض عضلات بین دنده‌ای خارجی و جناغی چنبری پستانی، سبب بالارفتن دنده‌ها و حرکت جناغ به جلو می‌شود، که در حالت تنفس آرام و طبیعی به کار

این هنگام، قفسه‌ی سینه از بالا و پایین و جلو باز می‌شود و بزرگ شدن قفسه‌ی سینه، سبب کاهش فشار در این ناحیه می‌گردد، به نحوی که فشار درون شش‌ها از فشار جو کمتر می‌شود و درنتیجه، هوا به داخل شش‌ها وارد می‌شود. جریان هوا آنقدر به شش‌ها وارد می‌شود تا فشار داخل شش‌ها با فشار خارج برابر گردد. باید توجه نمود که جریان هوا به داخل شش‌ها بستگی به اختلاف فشار جو و داخل حبابچه و مقاومت مجاری هوایی دارد. بیشترین مقاومت در برابر جریان هوا در بینی وجود دارد.

عمل بازدم: در تنفس آرام و در حالت استراحت، عمل بازدم غیرفعال است زیرا برگشت عضلات دم به حالت اولیه و استراحت و بازگشت ارتجاعی شش‌ها سبب بازدم می‌شود. در این زمان، فشار درون ریه‌ها از فشار جو بیشتر می‌شود و چون شش‌ها با محیط خارج در ارتباط‌اند، آنقدر هوا از ریه‌ها خارج می‌شود تا فشار دوباره با فشار جو برابر گردد و عمل بازدم کامل شود. در بازدم عمیق، به انقباض پرقدرت عضلات تنفسی نیاز است.

گرفته نمی‌شوند. از این طرق نیز شش‌ها فضای بیشتری پیدا می‌کنند. بازدم، یک عمل غیرفعال است زیرا عضلات به سبب برخورداری از خاصیت ارتجاعی، به حالت اولیه برمی‌گردند و باعث خروج هوا از شش‌ها می‌شوند. در حالت استراحت تنها عضله‌ی دیافراگم باعث عمل دم و بازدم می‌شود.

اما به هنگام فعالیت‌های ورزشی، عضلات بین دنده‌ای خارجی و جناغی چنبه‌ی پستانی عمل دم و عضله‌ی شکمی و بین دنده‌ای داخلی، عمل بازدم را به صورت فعال در می‌آورند. بنابراین، بازدم زمانی غیرفعال است که فرد در حالت استراحت باشد و یا به اعمال روزمره پردازد.

چگونگی عمل تنفس

عمل دم: با انقباض دیافراگم و عضلات بین دنده‌ای خارجی آغاز می‌شود. این عمل، بهوسیله‌ی اعصاب فرنیک صورت می‌گیرد. در

در هنگام فعالیت‌های ورزشی، بازدم به صورت فعال در می‌آید. بنابراین، انقباض ماهیچه‌های شکمی و بین دنده‌ای داخلی نیز به این عمل کمک می‌کنند. عمل دم نیز به نوبه‌ی خود فعال می‌شود و علاوه‌بر عضلات بین دنده‌ای خارجی، یک ماهیچه‌ی دیگر کمک می‌کند. این ماهیچه «جناغی چنبه‌ی پستانی» نام دارد.

فشار منفی فضای جنب کمتر می‌شود و این مسئله باعث می‌شود شش‌ها کوچک‌تر گرددند و هوای داخل آن‌ها به بیرون رانده شود.

۲—فشار داخل شش‌ها: در مجاری هوایی و حبابچه‌های شش‌ها نیز، تغییرات فشار وجود دارد، که آن را تحت عنوان «فشار داخل شش» می‌نامند. هنگامی که داخل شش‌ها فاقد جریان هوا باشد، فشار درون حبابچه‌ها با فشار جو برابر است. هنگام عمل دم، فشار داخل شش‌ها کم می‌شود و هوا به درون شش‌ها جریان پیدا می‌کند تا فشار برابر گردد. آن‌گاه با رفع انقباض عضلات دم فشار داخل شش‌ها از فشار جو بیشتر می‌شود و

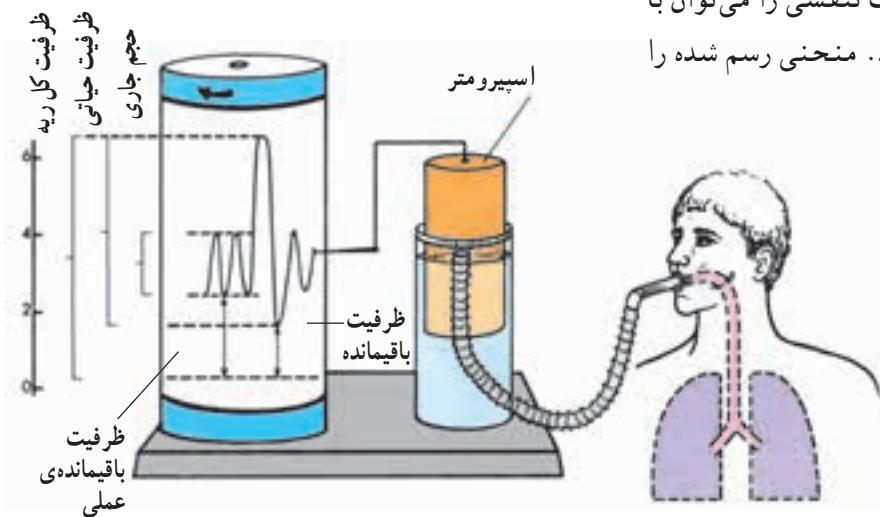
تغییرات فشار هنگام دم و بازدم

۱—فشار داخل جنب: منظور از فشار داخل جنب، فشاری است که بین دو لایه‌ی جنب وجود دارد. چون لایه‌ی جنب دو بخش دارد یک لایه به شش‌ها متصل است و لایه‌ی دیگر به روی دنده‌ها چسبیده است. بنابراین، در عمل دم جدار قفسه سینه متسع و در نتیجه، فاصله‌ی بین دو لایه‌ی جنب بیشتر می‌شود و فشار منفی فضای جنب افزایش می‌یابد. این فشار باعث می‌شود شش‌ها، ضمن اتساع یافتن، به سمت دنده‌ها نزدیک‌تر شوند. در عمل بازدم، عکس حالت فوق اتفاق می‌افتد، یعنی جدار قفسه‌ی سینه به سمت شش‌ها حرکت می‌کند. در نتیجه،

هوا آن قدر به خارج جریان پیدا می کند تا فشار درون شش ها و جو برابر گردد.

حجم های شش ها

تغییرات حجم ناشی از حرکات تنفسی را می توان با دستگاهی به نام اسپیرومتر رسم کرد. منحنی رسم شده را «اسپیروگرام» می نامند (شکل ۳-۵).

شکل ۳-۵- دستگاه اسپیرومتر و اسپیروگرام

شده است.

- ۱- مرکز بصل النخاع، که حرکات دم و بازدم را به طور متواتی بر عهده دارد.
- ۲- مرکز آپنوتیک^۱، که در پل مغزی قرار گرفته است و سبب دم و کنترل عمق تنفس مداوم می شود.
- ۳- مرکز پنوموتاکسیک^۲، که در پل مغزی قرار دارد و سرعت و الگوی تنفس را کنترل می کند و باعث می شود که مدت دم، کوتاه و سرعت تنفس، افزایش یابد. هنوز اعمال این دو مرکز کاملاً شناخته نشده است.

تنظیم شیمیایی

هرگاه مقدار اکسیژن و یا دی اکسید کربن و یا یون هیدروژن در خون تغییر یابد، در عمل دستگاه تنفسی نیز تغییراتی صورت می گیرد. کاهش اکسیژن و افزایش دی اکسید کربن، سبب افزایش فعالیت دستگاه تنفس می شود درنتیجه، دی اکسید کربن خارج

یک بازدم عادی به شش ها وارد و یا از آن خارج می شود و مقدار آن 500 میلی لیتر است.

۲- حجم باقیمانده: مقدار هوایی است که پس از یک بازدم عمیق در شش ها باقی میماند و مقدار آن 1200 میلی لیتر است.

۳- ظرفیت حیاتی: مقدار هوایی است که می توان آن را، پس از یک دم عمیق و با یک بازدم عمیق، خارج کرد، مقدار آن حدود 4700 میلی لیتر است.

۴- هوای مرده: مقدار هوایی که در مجرای تنفسی باقی میماند و مقدار آن $\frac{1}{3}$ حجم جاری است.

تنظیم عصبی تنفس

مراکز تنفسی: در گذشته تصور می کردند که تنها یک مرکز تنفسی در بصل النخاع قرار دارد اما امروزه سه مرکز شناخته

تبادلات حبابچه‌ای

انتقال اکسیژن از هوای دم به موئرگ‌ها، که دور تا دور هر حبابچه را فراگرفته به سبب اختلاف فشار است. مقدار فشار اکسیژن در هوا و خون را «فشار سهمی^۱» می‌نامند و آن را با PO_2 ^۲ نمایش می‌دهند.

جدول ۱-۵ مقایسه‌ی فشار سهمی گازها در حبابچه و هوای دم را، که سبب جابه‌جایی گازها می‌شود، نشان می‌دهد.

می‌شود و اکسیژن خون افزایش می‌یابد و مقدار آن در خون تنظیم می‌شود. هم‌چنین یون هیدروژن سبب افزایش فعالیت دستگاه تنفس می‌شود. تغییرات اکسیژن، دی‌اکسیدکربن و یون هیدروژن گیرنده‌هایی را که در سرخ‌رگ کاروتید و قوس آئورت قرار دارند، تحریک می‌کند و تحریکات به مراکز تنفسی ارسال می‌گردد و پاسخ مناسب داده می‌شود. این پاسخ، کاهش یون هیدروژن و دی‌اکسیدکربن را به همراه دارد.

جدول ۱-۵- فشار سهمی O_2 و CO_2 در حبابچه و هوای دم

هوای حبابچه	هوای دم	
۱۰۰	۱۵۹/۲	فشار O_2
۴۰	۰	فشار CO_2

کیسه‌های هوایی بیشتر است. در نتیجه دی‌اکسیدکربن به درون کیسه‌های هوایی انتشار می‌یابد و هنگام بازدم خارج می‌شود. در مجاورت یاخته‌ها این حالت فشار گازها بر عکس است و اکسیژن به درون یاخته و دی‌اکسیدکربن به خارج آن انتشار می‌یابد (جدول ۱-۵).

این جابه‌جایی (تبادل) از طریق انتشار صورت می‌گیرد. در موئرگ‌های اطراف کیسه‌های هوایی فشار اکسیژن کمتر از فشار آن در کیسه‌های هوایی است. بنابراین، اکسیژن از کیسه‌های هوایی به درون این موئرگ‌ها انتشار می‌یابد (جدول ۱-۵). از سوی دیگر، فشار دی‌اکسیدکربن در خون موئرگ‌ها نسبت به

جدول ۲-۵- فشار سهمی O_2 و CO_2 در حبابچه، سیاهرگ، سرخرگ و بافت.

بافت	خون سرخرگی	خون سیاهرگی	حبابچه	
۴۰	۱۰۰	۳۷	۱۰۰	فشار O_2
۴۶	۴۰	۴۶	۴۰	فشار CO_2

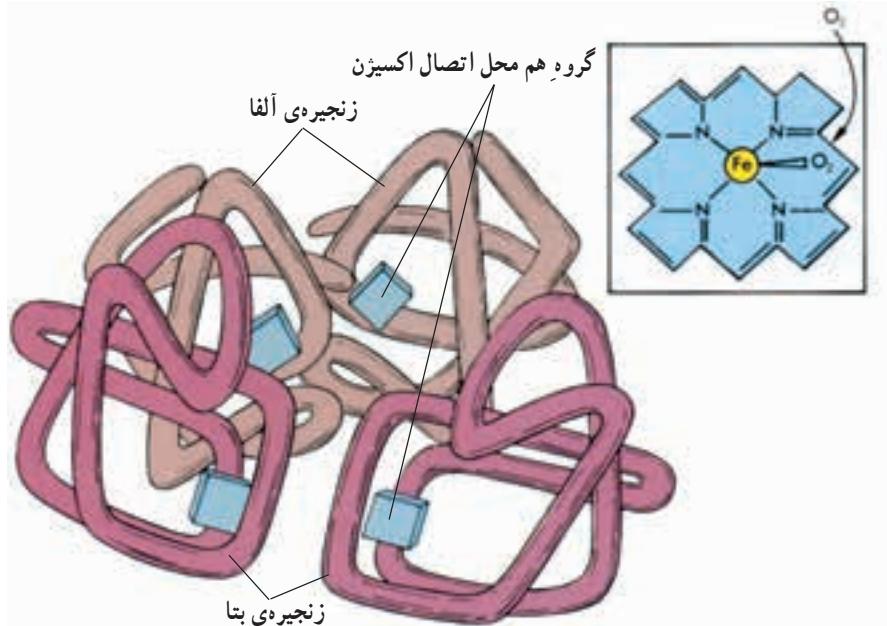
آن به صورت ترکیب با هموگلوبین (۹۷٪) انتقال می‌یابد. هموگلوبین که ماده‌ی اصلی گلbulول‌های قرمز است، دارای یک بخش پروتئینی و چهاربخش آهن‌دار است (شکل ۱-۵).

انتقال گازها در خون

۱- اکسیژن: اکسیژن به دو طریق در خون حمل می‌شود. مقدار اندکی به صورت محلول در پلاسمما (۳٪) و بخش عمده‌ی

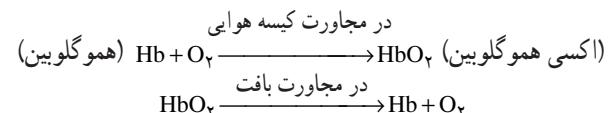
۱- فشار اعمال شده با یک گاز در مخلوطی از چند گاز برابر با فشاریست که به وسیله‌ی آن گاز به تنها ی ایجاد می‌شود.

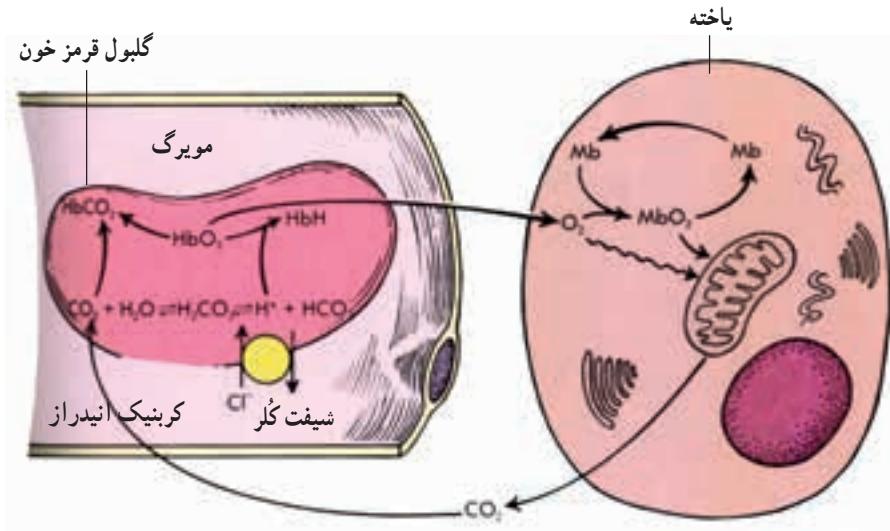
۲- Pressure

شکل ۴-۵- ساخته هموگلوبین

تبادلات بین خون و بافت‌ها: اکسیژن که توسط هموگلوبین در خون انتقال می‌یابد، از طریق موی رگ‌ها به بافت‌ها می‌رسد. می‌دانید که در نتیجه‌ی سوخت و ساز مواد غذایی در بافت‌ها، اکسیژن کاهش و دی‌اکسیدکربن افزایش می‌یابد. چون فشار اکسیژن در سرخرگ‌ها بالاتر و فشار دی‌اکسیدکربن پایین‌تر است، از این رو، از طریق پدیده‌ی انتشار، اکسیژن به بافت‌ها و دی‌اکسیدکربن به مویرگ‌ها وارد می‌شود و در نتیجه‌ی این جایه‌جایی، بافت‌ها، اکسیژن موردنیاز خود را دریافت می‌کنند و دی‌اکسیدکربن را که یکی از مواد زاید حاصل از سوخت و ساز است، از دست می‌دهند. توجه کنید که در اینجا، پیوند میان اکسیژن و هموگلوبین گستته شده است و اکسیژن به درون بافت‌ها منتشر می‌شود (شکل ۴-۶).

شکل ۶-۵- تبادلات گازی بین خون و بافت‌ها

۱- اکسیژن رسانی کمتر می‌شود و تبادلات گازی کاهش می‌یابد.

۲- برونشیت: این عارضه در اثر تورم نای و یا نایزک‌ها بروز می‌کند و به علت عفونت توسط باکتری‌ها و ویروس‌ها و یا در اثر تحریکاتی مانند هوای آلوده و سیگار کشیدن ایجاد می‌شود. تنفس: اگر تنفس به درستی انجام شود در میزان سلامتی فرد بسیار مؤثر است و دچار خیلی از امراض ریوی نمی‌شود. تنفس به دو شکل صورت می‌گیرد:

۱- تنفس شکمی: که صحیح‌ترین نوع تنفس است و به هنگام دم ناحیه شکم بالا و پایین می‌رود، یعنی پرده‌ی دیافراگم هم دخالت می‌کند.

۲- تنفس سینه‌ای (صدری): که نوع ناقص تنفس است و به هنگام دم فقط ناحیه سینه بالا و پایین می‌رود. این نوع تنفس موجب امراض مختلف ریوی می‌شود.

فعالیت بدنی و تنفس

مناسب‌ترین فعالیت‌های بدنی تقویت دستگاه تنفس، اجرای فعالیت‌های استقامتی است. هم‌چنین فعالیت‌های استقامتی برای تقویت دستگاه گردش خون و قلب بسیار مفید است. به علاوه در این نوع فعالیت‌ها چربی‌های بدن مصرف می‌شود و تناسب اندام با وزن مناسب به دست می‌آید.

۲- دی‌اکسیدکربن: این گاز که در اثر سوخت و ساز، در بافت‌های بدن به وجود می‌آید، از طریق انتشار وارد خون می‌شود و از سه راه در خون حمل می‌گردد:

۱- به صورت محلول در پلاسمای که مقدار آن جزئی است.
۲- به صورت ترکیب با هموگلوبین (کربوکسی هموگلوبین) و بخش پروتئینی آن و یا سایر پروتئین‌های پلاسمای که این ترکیب را «ترکیبات کربیامین» می‌نامند.

۳- به صورت یون بی‌کربنات، که در اثر ترکیب آب با دی‌اکسیدکربن به وجود می‌آید و در گلوبول قرمز تحت تأثیر آنزیم کربنیک ایندراز قرار می‌گیرد و عامل اسیدی آن (یون H^+) جدا می‌شود و یون بی‌کربنات به وجود می‌آید.

$$CO_2 + H_2O \rightleftharpoons CO_2H_2^- + H^+$$

واز طریق خون حمل شده، به حبابچه‌ها می‌رسد و دی‌اکسیدکربن خود را از دست می‌دهد و از طریق بازدم خارج می‌شود.

برخی از بیماری‌های دستگاه تنفس

۱- ذات‌الریه یا سینه‌پهلو: این بیماری در اثر عفونت شش‌ها به وجود می‌آید که ممکن است توسط باکتری‌ها و یا ویروس‌ها تولید شده باشد. در این بیماری، کیسه‌های هوایی متورم می‌شود و چون درون آن از مایعات پر می‌شود، درنتیجه،

خودآزمایی

- ۱- نقش بینی را در تنفس، به طور خلاصه بیان نمایید.
- ۲- ماهیچه‌های تنفسی را به هنگام عمل دم نام بیرید و عمل آنها را توضیح دهید.
- ۳- چگونه لایه‌ی جنب در عمل تنفس همکاری می‌نماید؟
- ۴- حجم‌ها و ظرفیت‌های شش‌ها با چه دستگاهی اندازه‌گیری می‌شود؟ دو حجم جاری و ظرفیت حیاتی را تعریف کنید.
- ۵- تنفس چگونه توسط اعصاب کنترل می‌شود؟ مراکز عصبی را نام بیرید.
- ۶- چنانچه مقدار O_2 و CO_2 در خون کاهش و یا افزایش یابد، در عمل تنفس چه تغییری روی می‌دهد و بدن چگونه آن را تنظیم می‌نماید؟
- ۷- فشار سهمی چیست؟ اعداد مربوط به فشار O_2 و CO_2 در حبابچه، سیاه‌رگ، سرخرگ و بافت را شرح دهید.
- ۸- ساختمان هموگلوبین را شرح دهید و نقش آن را در حمل اکسیژن توضیح دهید.
- ۹- راه‌های حمل دی‌اکسیدکربن در خون را نام بیرید.
- ۱۰- علت ذات‌الریه چیست؟